

Mét zónder  
Beenruimte



# Mét zónder Beenruimte

Kiltje-Vera Keulers



# Mét zónder Beenruimte

Geschreven door Kiltje-Vera Keulers  
@WoordGedachtes

Vormgeving binnenwerk: Kiltje-Vera Keulers  
Omslagontwerp: Bodjembeshots.com  
Druk: Bookmundo  
Uitgever: Inspiratiecollectief Alle Monden  
Soort: Poëzie

ISBN 9789403824017  
NUR 306

Copyright © 2025

Niets uit deze uitgave mag worden vereenvoudigd, door  
middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde  
gegevens bestanden of welke andere wijze ook zonder  
voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

“Wat vandaag onmogelijk lijkt  
morgen nieuwe  
**Mogelijkheden** zijn.”

## Voorwoord

Al vanaf jonge leeftijd is schrijven voor mij een uitlaatklep geweest. Een stille ruimte waarin ik ongestoord ruimte kon kleuren. Waarin ik de rauwe randen van het leven kon verzachten en tussen de regels door vrijheid kon ervaren. Lange tijd bleef dit een verstopt hoofdstuk, verborgen voor de buitenwereld, maar nu is die ruimte daar om te delen, helen en te verbinden.

Mét zónder beenruimte was voor mij een persoonlijke reis. Letterlijk en figuurlijk. Het verlies van mijn rechterbeen dwong me tot een zoektocht naar acceptatie en berusting. Wat begon als een innerlijk proces, groeide uit tot een bundel vol ervaringen, herinneringen, levensvragen en hoop. Een tocht vol H-Erkenning

Een woordspel dat verwijst naar erkennen, hervinden en heling. De 'H' staat voor dat extra laagje dat vaak nodig is om écht te kunnen erkennen wat er is, wat er was en wat nog mag ontstaan.

Hopelijk zal deze bundel ook bij jou als lezer ruimte creëren om te zijn, te voelen en te groeien in verbinding.





De ogen van  
het verleden  
rusten  
tijd tikt zijn uren  
een nieuw hoofdstuk  
ligt open  
benieuwd met  
welke letters

***Ik schrijven mág.***

*Poëziebundel van verhalen om leven te H- Erkennen.*



Ik draag mijn paard  
over deze verbeterde wegen  
waarin we chaos spugen  
in de verbonden tijd  
die overschreeuwt  
Het spel van ongetemd krijzen  
in een ruimte vol schreeuwers  
terwijl traangas je uitkleedt  
de irritatie houdt aan  
vangt de toon van  
onopgemerkt verdwenen  
Mijn wagen beladen  
wielen verbonden  
daar de horizon zingt  
zoals de wolken passeren  
ongezien ongehoord voorbij  
De verraderlijke bodem me  
verzwolg meenam  
in zijn geschater om macht  
De kooi je borstkast verdrukt  
zuurstof een bespaarde gewoonte bleek  
Je huid ergens tussen  
De hoop ontzegd.

De dagen  
zwart en  
ontoegankelijk  
waren nodig  
om het licht  
te verstaan  
Haar zoete letters  
horen hoe  
haar gesprekken  
openbreken  
Zien hoe  
de kleuring opstaat  
profiteert van haar  
voorgenomen groei  
Voelt dat leven  
zoveel meer uitgesproken is  
wanneer je eigenaar van jezelf  
blijft **Zijn.**

Wanneer ik letters schrijf  
Het gegoten papier  
probeer te begrijpen  
De taal van ongeschreven woorden  
een gelijk verhaal  
in een andere rol begrepen  
of blokte de tijd  
Doofde de afgeleide muziek  
zoals Chopin en Szpilman  
meesters blijven  
achtergelaten met  
gebroken vingers  
Overlevend in hun tijdperk  
achter gesloten deuren  
zonder muren gebouwd  
op het veld  
waar verslagen leegte  
ontmoetingen uitwisselt  
Het gehoorde met **Geluid.**